

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/33/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200652
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200652.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): MVDr. R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. XXX, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Juristi s.r.o., so sídlom Popradská 66, Košice, proti žalovanému: Národná banka Slovenska, Imricha Karvaša 1, 813 25 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Bankovej rady Národnej banky Slovenska č. OLP-15/2016-S zo dňa 21.02.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/84/2017- 76 zo dňa 27.06.2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Bankovej rady Národnej banky Slovenska č. OLP-15/2016-S zo dňa 21.02.2017, ktorým podľa § 32 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom zmenila prvostupňové rozhodnutie Národnej banky Slovenska, útvaru dohľadu nad finančným trhom č. ODT-2037/2016-3 zo dňa 19.5.2016 tak, že podľa § 144 ods. 4 písm. a/ v spojení s § 144 ods. 1 písm. e/ zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách uložila sťažovateľovi MVDr. R. X., predsedovi predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina, a.s., IČO : 31 651 682 so sídlom Slavkovská cesta č. 54, 060 01 Kežmarok pokutu 3000,--€ za porušenie ustanovení § 170 ods. 3 a § 119 zákona o cenných papieroch v spojení s ustanovením § 28 ods. 4 zákona o dohľade nad finančným trhom tým, že ako člen orgánu (predstavenstva - štatutárneho orgánu), ktorý riadi spoločnosť Podtatranská hydina, a.s. a koná v jej mene, nezabezpečil splnenie rozhodnutia Národnej banky Slovenska č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť odo dňa 15.04.2014.

2. Rozhodnutím Národnej banky Slovenska č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014 okrem pokuty

10.000,-€ bolo spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. uložené opatrenie na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov podľa § 144 ods. 5 písm. a/ v spojení s § 144 ods. 1 písm. a/ zákona o cenných papieroch spočívajúceho v tom, že do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia mala táto spoločnosť povinnosť uskutočniť úkony vedúce k vyhláseniu ponuky na prevzatie vlastných akcií spoločnosti. Spoločnosť Podtatranská hydina, a.s. (ako emitent ňou vydaných cenných papierov-akcií) po ukončení obchodovania s cennými papiermi emisie ISIN CS0009022454 na regulovanom voľnom trhu Burzy cenných papierov v Bratislave, a.s. neuskutočnila povinnú ponuku na prevzatie. Účelom povinnej ponuky emitenta na prevzatie (na kúpu akcií od akcionárov emitenta) bola ochrana práva akcionárov, ktorým zákon dáva možnosť, ak sa tak rozhodnú, predat' svoje akcie ich emitentovi.

3. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že v konaní bola dostatočne preukázaná existencia správneho deliktu - nezabezpečenie sťažovateľom, ako predsedom predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina a.s., splnenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Národnej banky Slovenska č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014. Túto povinnosť nespochybňoval ani samotný sťažovateľ (žalobca), ktorý v podanom rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu nepopieral zistené skutočnosti v konaní. Bránil sa iba tým, že ako jednotlivец (člen predstavenstva) nezavinil daný stav a nemohol ho svojím konaním sám zmeniť a uviedol, aby mu bola prípadne žalovanou uložená pokuta v najnižšej výške, ako stanoví zákon, t.j. vo výške 330,-€.

4. Krajský súd ďalej konštatoval, že neobstojí námietka sťažovateľa, že mu bola odňatá možnosť konať pred prvostupňovým správnyim orgánom, keďže dňa 20.04.2016 sa uskutočnilo v Národnej banke Slovenska oboznámenie so spisovým podkladom č. ODT-2037/2016 ku konaniu, ktorého sa sťažovateľ zúčastnil osobne, nemal k nemu žiadne pripomienky a zotrval na svojom stanovisku uvedenom vo vyjadrení k oznámeniu o začatí konania, čo vyplýva zo zápisnice zo dňa 20.04.2016 z jeho oboznamovania sa s týmto spisovým podkladom. Sťažovateľ uvedené skutočnosti potvrdil svojím podpisom. Mal zákonnú možnosť sa vyjadriť k obsahu spisového podkladu č. ODT-2037/2016 ku konaniu, ktorú napriek výzve žalovanej nevyužil a nevyjadril sa viac k danej veci. Krajský súd poznamenal, že podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade, konanie pred NBS je neverejné a podľa ustanovenia 17 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci, NBS vykoná ústne pojednávame, na ktoré predvolá účastníkov konania a iné osoby, ktorých účasť je potrebná. V danom prípade, nebolo potrebné vykonať ústne pojednávanie a predvolávať naň účastníkov konania, keďže prvostupňové konanie prebiehalo na základe zistených a preukázaných skutočností vyplývajúcich najmä z listinných dôkazov a tiež zo skutočností všeobecne známych a skutočností známych NBS z jej činnosti, ktoré nebolo potrebné dokazovať (§ 24 ods. 4 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade) osobnou účasťou účastníka konania (osobným výsluchom) na ústnom pojednávaní. Z uvedených dôvodov považoval krajský súd túto námietku sťažovateľa za nedôvodnú.

5. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Uviedol, že krajský súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uplatnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravlivý proces. Namietal preskúmateľnosť odôvodnenia krajského súdu pod bodom 43 v tom, že nie je zrejmé, na základe ktorých konkrétnych zistených a preukázaných skutočností žalovaný rozhodol.

6. Sťažovateľ v merite veci namietal, že krajský súd nevzal do úvahy jeho argumentáciu ustanovením § 114 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. vyrovnajúc sa s ňou iba odkazom na rozdielny záver vyplývajúci z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov. Záver, že nepriaznivá finančná situácia emitenta cenných papierov nie je zákonným dôvodom na to, aby sa emitent zbavil svojej vzniknutej a trvajúcej zákonnej povinnosti vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie všetkých ním vydaných akcií, nie je nijakým spôsobom odôvodnený ako v napadnutom rozsudku, tak ani v rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžf/15/2014, a sťažovateľ takýto záver považuje za arbitrárny a nepreskúmateľný, a zároveň za dôsledok nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukazoval na ust. § 115 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z. z. upravujúce náležitosti ponuky na prevzatie akcií, ktoré sa vzťahujú aj na predmetný prípad, a tiež na to, že z ust. §

114 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. vyplýva nutnosť jeho aplikácie k ust. § 115 ods. 1 a teda aj v predmetnej situácii. (Tvrdil už v administratívnom konaní, že nemôže vo veci vyhlásenia povinnej ponuky na prevzatie konať, keďže podľa § 114 ods. 4 zákona o cenných papieroch môže navrhovateľ zverejniť oznámenie o ponuke na prevzatie podľa § 115 ods. 1 zákona o cenných papieroch len ak disponuje dostatočnými peňažnými prostriedkami na poskytnutie peňažného protiplnenia).

8. Podľa názoru sťažovateľa je obsah daných zákonných ustanovení zrejмый, a vyvodenie opačného záveru krajského súdu, hoci podporené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, nemá oporu v zákone, účele zákona, a tento odklon od obsahu zákona a jeho účelu nie je ani odôvodnený. Sťažovateľ poukazoval na to, že mu nemôže byť na ujmu neodôvodnený záver v rozpore s obsahom a účelom zákona, a to ani pokiaľ je podporený rozsudkom Najvyššieho súdu SR v inom konaní, ktorého sťažovateľ nebol účastníkom a nemohol ovplyvniť obsah rozsudku v jeho rámci vydanom, a v tejto súvislosti poukazuje na možnosť danú v ust. § 139 ods. 3 SSP a navrhoval, aby v záujme zákonnosti rozhodovacej praxe súdov sa v predmetnom konaní kasačný súd od takejto nesprávnej rozhodovacej praxe odchýlil

. Zároveň uviedol, že v zmysle ust. 144 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. je možnosť uloženia pokuty fakultatívna, a preto ak sa chcel krajský súd pridržiavať rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (ktorú sťažovateľ považuje za nesprávnu), no zároveň fakticky dodržať zákon a jeho účel, tak to mohol vyriešiť neudelením pokuty sťažovateľovi. Navrhoval, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

10. Preskúmaním veci kasačný súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že sťažovateľ v liste zo dňa 19.08.2015 doručeným dňa 24.08.2015 žalovanému oznámil, že « vzniknutú situáciu považujeme prakticky za neriešiteľnú. V prípade naplnenia litery zákona museli by sme odkúpiť akcie za cca 2,2 mil. Eur čo by znamenalo automatické skončenie činnosti Podtatranskej hydiny a.s., hromadné prepustenie 350. zamestnancov v regióne s 27% nezamestnanosťou. Ich mzdy by museli byť vyplatené z garančného fondu. Mne ako predsedovi predstavenstva kontrolujúceho 51% akcií by to síce vyhovovalo ale »

11. Z uvedeného je zrejмый, že sťažovateľ ako predseda predstavenstva kontroloval 51% akcií spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. Disponoval reálnou právomocou realizovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Národnej banky Slovenska č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014 v časti povinnosti uskutočniť úkony vedúce k vyhláseniu ponuky na prevzatie vlastných akcií spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. (ako emitent ňou vydaných cenných papierov-akcií) po ukončení obchodovania s cennými papiermi emisie ISIN CS0009022454. Sťažovateľ objasnil aj dôvody nerelizácie. Kasačný súd v danom prípade nemohol hodnotiť ekonomickú, sociálnu, morálnu ani racionálnu stránku manžérskeho opatrenia sťažovateľa. V danom prípade sťažovateľ vedome porušil povinnosti uložené mu žalovaným v rozhodnutí č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014 a uprednostil záujem spoločnosti.

12. Napadnuté rozhodnutie č. OLP-15/2016-S zo dňa 21.02.2017 o uložení pokuty predsedovi predstavenstva ako fyzickej osobe je svojou povahou exekučným rozhodnutím. Sťažovateľ ako predseda predstavenstva nezabezpečil splnenie povinností vyplývajúcich z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia žalovaného č. ODT-11265/2013-3. Cieľom napadnutého rozhodnutia o uložení pokuty 3000,--€ sťažovateľovi bolo zabezpečiť vymožitelnosť regulačných oprávnení pri dohľade nad finančným trhom, uložených právoplatným a vykonateľným rozhodnutím žalovaného v základnom

konaní proti spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. Ide o procesný inštitút na zabezpečenie vymožiteľnosti už existujúceho exekučného titulu. Preskúvanie jeho zákonnosti sa obmedzuje iba na zistenie, či exekučný titul vydaný v základnom konaní (rozhodnutie žalovaného č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014) nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Tieto vlastnosti rozhodnutia preukazuje doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorú sťažovateľ nespochybňoval. Sťažovateľ v dôvodoch pod bodom II. kasačnej sťažnosti namietal meritórne dôvody, ktoré sa však týkali základného rozhodnutia a ktoré mali byť preskúvané v základnom konaní a opravnom konaní vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014, ktoré bolo potvrdené Rozhodnutím Bankovej rady Národnej banky Slovenska č. GUV-832/2014 zo dňa 24.06.2014 a súčasne bol rozklad zo dňa 15.04.2014 spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. odmietnutý ako oneskorene podaný s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014 bolo doručené Podtatranskej hydine, a.s. v piatok dňa 28.03.2014 a rozklad bol podaný na poštovú prepravu dňa 16.04.2014, t.j. dva dni po uplynutí zákonnej 15 - dňovej lehoty. Potvrdzujúci výrok bol síce nesprávny, pretože takýto výrok môže byť iba v prípade včasného podania rozkladu. Výrok o oneskorení odmietnutí však bol vecne správny a správne bola vyznačená i doložka právoplatnosti odo dňa 15.04.2014.

13. Pokiaľ ide o dôvody kasačnej sťažnosti pod bodom I. - odňatie možnosti riadne konať pred prvostupňovým správnym orgánom, v tejto časti kasačný súd poukazuje na Zápisnica zo dňa 20.04.2016, spísanú podľa § 17 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z oboznámenia sa účastníka konania - MVDr. R. X. so spisovým podkladom ku konaniu o uložení sankcie č. ODT-2037/2016. Podľa bodov 2, 3 zápisnice "Účastník konania sa v súlade s § 26 zákona o dohľade nad finančným trhom oboznámil so spisovým podkladom ku konaniu č. ODT-2037/2016, ktorý pozostáva z dokumentov, ktoré slúžia jednotlivo a spoločne ako dôkazné prostriedky na vydanie rozhodnutia vo veci. Účastník konania počas oboznamovania sa so spisovým podkladom ku konaniu nemal k nemu pripomienky, zotrváva na svojom stanovisku, uvedenom vo vyjadrení k oznámeniu o začatí konania". Z uvedeného vyplýva, že právo sťažovateľa na oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia počas prvostupňového správneho konania bolo riadne realizované.

14. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

15. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.